

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 636

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 20 iulie 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 246 din 10 mai 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1718 din Codul civil, ale art. 376, ale art. 488 și ale art. 494 din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 79 alin. 2 din Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară	2-5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
589. — Ordin al ministrului mediului și gospodăririi apelor pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea activității de certificare a unităților specializate în elaborarea de studii, proiecte, execuție lucrări, consultanță în domeniul gospodăririi apelor și documentații tehnice pentru obținerea avizelor și autorizațiilor de gospodărire a apelor	6-9
718. — Ordin al ministrului administrației și internelor pentru aprobarea Criteriilor de performanță privind structura organizatorică și dotarea serviciilor voluntare pentru situații de urgență.....	10-15
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
6. — Regulament pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 4/2005 privind regimul valutar și a Normei Băncii Naționale a României nr. 5/2005 privind autorizarea operațiunilor valutare	15-16
25. — Circulară privind adresele paginilor Reuters și Bloomberg în care se comunică ratele de dobândă BUBID, EURIBOR și LIBOR	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 246**

din 10 mai 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1718 din Codul civil, ale art. 376, ale art. 488 și ale art. 494 din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 79 alin. 2 din Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gabor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1718 din Codul civil, ale art. 376, ale art. 488 și ale art. 494 din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 79 alin. 2 din Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară, excepție ridicată de Ionel Bancu, Anastasia Bancu, Gheorghe Șușoi, Mariana Șușoi, Marian Tărăbășanu și Cornelia Tărăbășanu în dosarele nr. 1.537/2004, nr. 1.538/2004 și nr. 1.539/2004 ale Tribunalului Călărași.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în Dosarele nr. 22D/2005, nr. 23D/2005 și nr. 24D/2005 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarelor nr. 23D/2005 și nr. 24D/2005 la Dosarul nr. 22D/2005, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că legiuitorul are legitimarea constituțională să adopte o astfel de reglementare în domeniul dreptului de proprietate, în temeiul dispozițiilor art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin încheierile din 29 noiembrie 2004, pronunțate în dosarele nr. 1.537/2004, nr. 1.538/2004 și nr. 1.539/2004,

Tribunalul Călărași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1718 din Codul civil, ale art. 376, ale art. 488 și ale art. 494 din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 56 alin. 2 din Legea bancară nr. 58/1998, excepție ridicată de Ionel Bancu, Anastasia Bancu, Gheorghe Șușoi, Mariana Șușoi, Marian Tărăbășanu și Cornelia Tărăbășanu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin că dispozițiile art. 1718 din Codul civil, precum și cele ale art. 488 și ale art. 494 din Codul de procedură civilă, contravin prevederilor constituționale ale art. 44, ale art. 53 și ale art. 136, întrucât, prin reglementarea unei posibilități de trecere a bunurilor imobile din patrimoniul unei persoane fizice în patrimoniul altei persoane fizice sau juridice, fără a fi în discuție vreun caz de excepție care să impună restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, se anulează pur și simplu dreptul de proprietate privată, ocrotit prin Constituție. De asemenea, autorii excepției apreciază că textele criticate sunt neconstituționale și datorită faptului că sunt adoptate prin legi ordinare, deși, pentru situațiile în care sunt reglementate excepții de la principiul inviolabilității dreptului de proprietate privată, Constituția instituie obligația adoptării unei legi organice. Totodată, autorii excepției arată că dispozițiile art. 56 alin. 2 din Legea bancară nr. 58/1998, precum și cele ale art. 376 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale și contravin art. 124 și 126 din Constituție, deoarece acordă băncilor posibilitatea de a executa silit, chiar în mod arbitrar, obligațiile de restituire a unor sume de bani înscrise în contractele de credit și garanție, fără ca aceste obligații de plată să fie stabilite printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă.

Tribunalul Călărași apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată, deoarece „normele civile și procesual civile criticate nu pot fi în raport de conformitate” cu prevederile constituționale invocate, „atâta timp cât acestea sancționează comportamentul ilicit al debitorului”. Instanța arată că textele de lege criticate privesc executarea silită, instituție procedurală al cărui scop final este acela de realizare definitivă și practică a drepturilor care au fost recunoscute printr-o hotărâre judecătorească sau printr-un alt titlu executoriu prevăzut de lege. Ca atare, apreciază că nu poate fi reținută susținerea autorilor excepției, referitoare la

anularea, prin dispozițiile legale criticate, a dreptului de proprietate al acestora, deoarece garantarea dreptului de proprietate al unei persoane fizice ori juridice este limitată de drepturile altor asemenea persoane.

În final, instanța consideră că nu poate fi reținută nici contrarietatea dispozițiilor art. 56 alin. 2 din Legea nr. 58/1998 cu prevederile art. 124 și ale art. 126 din Constituție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. În acest sens, arată că susținerile autorilor excepției vizează aspecte referitoare la obiectul și finalitatea procedurii executării silite în ansamblul său. Astfel, textele criticate nu pot fi analizate decât în contextul reglementării unitare din care fac parte, în cadrul căreia stabilirea obiectului și modalitățile executării silite, precum și a sferei titlurilor executorii, departe de a leza principiile constituționale invocate, constituie expresia aplicării lor. De altfel, procedura de judecată în ansamblul ei, incluzând, în sens larg, și întreaga procedură de executare silită, deci și prevederile legale criticate, se întemeiază pe dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, care prevăd în mod expres că reglementarea procedurii de judecată se face „prin lege“, dând astfel libertate legiuitorului să statueze în aceste domenii. Așa fiind, prevederile criticate contribuie la determinarea cadrului legal de exercitare a drepturilor legitime ale creditorilor și debitorilor în cadrul executării silite, instituție procedurală al cărei scop este reprezentat de realizarea definitivă și practică a unor drepturi recunoscute printr-o hotărâre judecătorească sau un alt titlu executoriu. Invocând jurisprudența Curții Constituționale, Guvernul arată că asupra dispozițiilor art. 376 și ale art. 488 din Codul de procedură civilă Curtea s-a mai pronunțat, în sensul constituționalității acestora, prin Deciziile nr. 134/2002 și nr. 303/2002, respectiv prin Decizia nr. 333/2004.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că nu poate fi reținută critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1718 din Codul civil, ale art. 376, ale art. 488 și ale art. 494 din Codul de procedură civilă, precum și a celor ale art. 56 alin. 2 din Legea bancară nr. 58/1998, față de art. 44 și 53 din Constituție, întrucât, potrivit art. 44 alin. (1) teza a doua, conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege. Astfel, arată că dispozițiile legale criticate au ca scop asigurarea executării prestației la care debitorul este obligat, fără a aduce atingere dreptului de proprietate al acestuia. De asemenea, apreciază că obligația de natură patrimonială stabilită în

sarcina debitorului este o consecință a angajării răspunderii juridice contractuale sau delictuale a acestuia, iar la procedura executării silite se recurge numai în situația în care debitorul obligației stabilite prin hotărâre sau titlu executoriu nu execută de bunăvoie prestația la care este obligat. În susținerea acestui punct de vedere, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 217/2001. Totodată, Avocatul Poporului arată că textele criticate instituie o restrângere legală a exercitării dreptului de proprietate al debitorului, în deplină conformitate cu prevederile art. 53 din Constituție. În ceea ce privește contrarietatea dispozițiilor legale criticate cu prevederile art. 124, ale art. 126 și ale art. 136 alin. (4) din Constituție, consideră că textele constituționale invocate nu au relevanță în cauza de față.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1718 din Codul civil, ale art. 376, ale art. 488 și ale art. 494 din Codul de procedură civilă, precum și cele ale art. 56 alin. 2 din Legea bancară nr. 58/1998, dispoziții care au următorul conținut:

Art. 1718 din Codul civil: *„Oricine este obligat personal este ținut de a îndeplini îndatoririle sale cu toate bunurile sale, mobile și imobile, prezente și viitoare.“*

Art. 376, art. 488 și art. 494 din Codul de procedură civilă:

— Art. 376: *„Se investesc cu formula executorie hotărârile care au rămas definitive ori au devenit irevocabile, înscrisurile autentice, precum și orice alte hotărâri sau înscrisuri, pentru ca acestea să devină executorii, în cazurile anume prevăzute de lege.“*

Actele autentificate de o reprezentanță diplomatică sau consulară a României se vor putea investi cu formula executorie de judecătoria domiciliului uneia din părțile părtașe la actul autentic.

Dacă nici una din părți nu are domiciliul cunoscut în țară, investirea cu formula executorie se face de judecătoria sectorului III din Capitala României.“;

— Art. 488: *„Sunt supuse urmării silite imobiliare bunurile imobile.“*

Pot forma obiectul urmăririi silit imobiliare și dreptul de uzufruct asupra unui bun imobil, precum și dreptul de suprafață.

Dreptul de servitute poate fi urmărit silit numai o dată cu fondul dominant căruia îi profită.“;

— Art. 494: „Imobilele urmărite silit se valorifică prin vânzare la licitație publică, vânzare directă și prin alte modalități admise de lege. Dispozițiile art. 431 sunt aplicabile.“

În ceea ce privește dispozițiile art. 56 alin. 2 din Legea bancară nr. 58/1988, ulterior sesizării Curții Constituționale acest act normativ a fost republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 24 ianuarie 2005, cu un nou titlu, și anume Legea privind activitatea bancară, iar ca urmare a renumerotării textelor, art. 56 alin. 2 a devenit art. 79 alin. 2, având același conținut. Ca atare, Curtea urmează a se pronunța asupra acestor din urmă dispoziții legale, potrivit cărora „*Contractele de credit bancar, precum și garanțiile reale și personale, constituite în scopul garantării creditului bancar, constituie titluri executorii*“.

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 44, 53, 124, 126, respectiv ale art. 136 alin. (4), cu următorul conținut:

— Art. 44: „(1) *Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.*

(2) *Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii pot dobândi dreptul de proprietate privată asupra terenurilor numai în condițiile rezultate din aderarea României la Uniunea Europeană și din alte tratate internaționale la care România este parte, pe bază de reciprocitate, în condițiile prevăzute prin lege organică, precum și prin moștenire legală.*

(3) *Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreptă și prealabilă despăgubire.*

(4) *Sunt interzise naționalizarea sau orice alte măsuri de trecere silită în proprietatea publică a unor bunuri pe baza apartenenței sociale, etnice, religioase, politice sau de altă natură discriminatorie a titularilor.*

(5) *Pentru lucrări de interes general, autoritatea publică poate folosi subsolul oricărei proprietăți imobiliare, cu obligația de a despăgubi proprietarul pentru daunele aduse solului, plantațiilor sau construcțiilor, precum și pentru alte daune imputabile autorității.*

(6) *Despăgubirile prevăzute în alineatele (3) și (5) se stabilesc de comun acord cu proprietarul sau, în caz de divergență, prin justiție.*

(7) *Dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului.*

(8) *Averea dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.*

(9) *Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.“;*

— Art. 53: „(1) *Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.*

(2) *Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.“;*

— Art. 124: „(1) *Justiția se înfăptuiește în numele legii.*

(2) *Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.*

(3) *Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii.“;*

— Art. 126: „(1) *Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.*

(2) *Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege.*

(3) *Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale.*

(4) *Compunerea Înaltei Curți de Casație și Justiție și regulile de funcționare a acesteia se stabilesc prin lege organică.*

(5) *Este interzisă înființarea de instanțe extraordinare. Prin lege organică pot fi înființate instanțe specializate în anumite materii, cu posibilitatea participării, după caz, a unor persoane din afara magistraturii.*

(6) *Controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ, este garantat, cu excepția celor care privesc raporturile cu Parlamentul, precum și a actelor de comandament cu caracter militar. Instanțele de contencios administrativ sunt competente să soluționeze cererile persoanelor vătămate prin ordonanțe sau, după caz, prin dispoziții din ordonanțe declarate neconstituționale.“;*

— Art. 136 alin. (4): „*Bunurile proprietate publică sunt inalienabile. În condițiile legii organice, ele pot fi date în administrare regiilor autonome ori instituțiilor publice sau pot fi concesionate ori închiriate; de asemenea, ele pot fi date în folosință gratuită instituțiilor de utilitate publică.“*

Examinând excepția, Curtea constată că, în argumentarea criticii de neconstituționalitate potrivit căreia textele deduse controlului reglementează posibilități de trecere a bunurilor imobile din patrimoniul unei persoane fizice în acela al alteia, iar prin aceasta „se anulează pur și simplu dreptul de proprietate privată, ocrotit de Constituție“, autorii excepției utilizează o premisă greșită, rezultat al absolutizării exercițiului dreptului de proprietate.

În acest sens, se face abstracție de prevederile art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite prin lege. Curtea reține că finalitatea acestor prevederi constituționale constă în asigurarea realizării dreptului de proprietate, ca drept subiectiv fundamental, într-o dimensiune rezonabilă, de natură să asigure respectarea drepturilor și intereselor legitime ale altor subiecte de drept cărora statul este ținut, în egală măsură, să le acorde ocrotire.

În condițiile în care participarea la circuitul civil, componentă esențială a vieții sociale, cu corolarul său — dobândirea de drepturi și asumarea de obligații —, constituie însăși rațiunea de a fi a oricărui subiect de drept, Curtea apreciază că ar fi fost un nonsens ca din acest circuit să fie exclus dreptul de proprietate, în maniera preconizată de autorul excepției. A accepta un atare punct de vedere ar însemna a institui o clauză de nerăspundere pentru titularul obligației asumate (debitor), pus astfel la adăpost împotriva valorificării silite a creanței de către creditorul său. Realizarea dreptului acestuia din urmă ar deveni dependentă exclusiv de bunul plac al debitorului, ceea ce ar afecta esențial securitatea circuitului civil. Așa fiind, Curtea constată că, examinate în contextul acestor considerații principiale, reglementările legale deduse controlului își relevă utilitatea și perenitatea, ele constituindu-se în limitări necesare ale dreptului de

proprietate, impuse de rațiuni sociale majore și instituite de legiuitor în cadrul competenței sale constituționale.

De altfel, Curtea constată că o parte din dispozițiile legale criticate prin excepția de neconstituționalitate ce formează obiectul dosarelor de față, și anume art. 376 și 488 din Codul de procedură civilă, a mai fost supusă controlului de constituționalitate.

Astfel, prin Decizia nr. 45 din 27 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 196 din 8 martie 2005, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 376 alin. 1 din Codul de procedură civilă, iar în ceea ce privește art. 488 din același act normativ, Curtea s-a mai pronunțat prin decizii precum Decizia nr. 217 din 3 iulie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 552 din 4 septembrie 2001, și Decizia nr. 333 din 16 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 930 din 12 octombrie 2004, statuând că aceste dispoziții de lege sunt constituționale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d), precum și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1718 din Codul civil, ale art. 376, ale art. 488 și ale art. 494 din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 79 alin. 2 din Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară, excepție ridicată de Ionel Bancu, Anastasia Bancu, Gheorghe Șușoi, Mariana Șușoi, Marian Tărăbășanu și Cornelia Tărăbășanu în dosarele nr. 1.537/2004, nr. 1.538/2004 și nr. 1.539/2004 ale Tribunalului Călărași.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 mai 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI ȘI GOSPODĂRIII APELOR

ORDIN

pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea activității de certificare a unităților specializate în elaborarea de studii, proiecte, execuție lucrări, consultanță în domeniul gospodăririi apelor și documentații tehnice pentru obținerea avizelor și autorizațiilor de gospodărire a apelor

În conformitate cu prevederile art. 52 din Legea apelor nr. 107/1996, modificată și completată prin Legea nr. 310/2004,

în baza art. 4 pct. II.19 din Hotărârea Guvernului nr. 408/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului și gospodăririi apelor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind organizarea activității de certificare a unităților specializate în elaborarea de studii, proiecte, execuție lucrări, consultanță în domeniul gospodăririi apelor și documentații tehnice pentru obținerea avizelor și autorizațiilor de gospodărire a apelor, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Inspekția de Stat a Apelor din cadrul Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Pe data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor

nr. 50/2004 pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea activității de certificare a unităților specializate în elaborarea de studii, proiecte, execuție lucrări, consultanță în domeniul gospodăririi apelor și documentații tehnice pentru obținerea avizelor și autorizațiilor de gospodărire a apelor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 447 din 19 mai 2004, își încetează aplicabilitatea.

Art. 4. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului și gospodăririi apelor,
Lucia Ana Varga,
secretar de stat

București, 27 iunie 2005.
Nr. 589.

ANEXĂ

REGULAMENT

privind organizarea activității de certificare a unităților specializate în elaborarea de studii, proiecte, execuție lucrări, consultanță în domeniul gospodăririi apelor și documentații tehnice pentru obținerea avizelor și autorizațiilor de gospodărire a apelor

CAPITOLUL I

Prevederi generale

Art. 1. — Activitatea de elaborare de studii, proiecte, execuție lucrări, consultanță în domeniul gospodăririi apelor și documentații tehnice pentru obținerea avizelor și autorizațiilor de gospodărire a apelor se poate face numai de unități specializate certificate de Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor. Modul de organizare și procedura de certificare sunt prevăzute în prezentul regulament.

Art. 2. — Recunoașterea oficială a certificării unităților și persoanelor abilitate să desfășoare activitățile prevăzute la

art. 1 se face prin eliberarea certificatelor de atestare în domeniile stabilite de comisia de certificare.

CAPITOLUL II

Organizarea activității de certificare

Art. 3. — Certificarea unităților solicitante se realizează de comisia de certificare înființată în acest scop, care își desfășoară activitatea pe lângă Inspekția de Stat a Apelor din cadrul Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor.

Art. 4. — Componența comisiei de certificare este următoarea:

— președinte — secretarul de stat pentru ape din cadrul Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor;

- vicepreședinte — directorul Direcției managementul resurselor de apă;
- directorul Direcției investiții și achiziții publice;
- 3 cadre didactice universitare din învățământul superior de specialitate;
- secretarul comisiei — șeful Inspecției de Stat a Apelor.

CAPITOLUL III

Atribuțiile comisiei de certificare

Art. 5. — Comisia de certificare are următoarele atribuții:

- a) analizează documentele ce însoțesc cererile de certificare;
- b) evaluează pe baza documentelor depuse la dosar și a interviului capabilitatea științifică și tehnică a solicitantului, în vederea certificării;
- c) aprobă eliberarea certificatelor.

Art. 6. — Pentru îndeplinirea atribuțiilor sale comisia de certificare are un secretariat tehnic asigurat de Inspecția de Stat a Apelor, având următoarele atribuții:

- a) asigură înregistrarea dosarelor depuse în scopul obținerii certificării;
- b) verifică întocmirea corectă a dosarelor și existența tuturor documentelor solicitate prin prezentul regulament;
- c) propune data de desfășurare a ședinței comisiei de certificare și întocmește ordinea de zi;
- d) redactează referatul tehnic aferent fiecărei persoane juridice solicitante, cu propunerea către comisia de certificare a domeniilor ce urmează a fi acordate;
- e) înregistrează și ține evidența certificatelor emise;
- f) îndeplinește alte sarcini stabilite de membrii comisiei de certificare.

CAPITOLUL IV

Funcționarea comisiei de certificare

Art. 7. — La analizarea fiecărui dosar înaintat comisiei de certificare se vor evalua realizările și posibilitățile solicitantului, împreună cu referatul tehnic întocmit în acest sens.

Art. 8. — Comisia de certificare va decide dacă acordă sau nu certificatul. În cazul neacordării certificatului, toate documentele vor fi returnate solicitantului.

Art. 9. — Domeniile de certificare, în sensul prezentului ordin, sunt următoarele:

a) întocmirea de studii de gospodărire a apelor: studii hidrologice, hidrogeologice, de explorare prin foraje, bilanțuri;

b) întocmirea de studii de fezabilitate și proiecte în domeniile:

1. gospodărirea apelor: ansamblul activităților de protecție și valorificare rațională a folosințelor de apă;

2. hidroedilitare: lucrări de folosire a apelor, cu construcțiile și instalațiile aferente, respectiv alimentări cu

apă potabilă și industrială, lucrări de canalizare și evacuare a apelor uzate, stații și instalații de prelucrare a calității apelor;

3. construcții hidrotehnice: baraje, acumulări, derivații, apărări și consolidări de maluri și albi, rectificări și reprofilări de albi, lucrări de dirijare a apei, traversări de cursuri de apă cu poduri, conducte, linii electrice, extragerea agregatelor minerale din albiile cursurilor de apă, depozite de deșeuri etc.;

4. amenajări hidrotehnice pentru irigații, desecări și instalațiile aferente;

5. lucrări de regularizare a scurgerii pe versanți, lucrări de corectare a torenților;

c) execuție (c1—c5) aferentă domeniilor prevăzute la lit. b);

d) consultanță (d1—d5) aferentă domeniilor prevăzute la lit. a), b) și c);

e) întocmirea documentațiilor tehnice necesare pentru obținerea avizelor și autorizațiilor de gospodărire a apelor.

Art. 10. — Certificatele acordate de comisia de certificare se referă numai la persoane juridice.

Art. 11. — (1) Comisia de certificare are dreptul să retragă certificatul în cazul în care autoritățile competente în domeniu:

a) resping cel puțin două documentații întocmite, datorită slabei lor calități și nerespectării cerințelor legale în vigoare;

b) în cazul antreprenorilor sau al executanților de lucrări, constată că aceștia nu respectă pe parcursul execuției lucrărilor normele și reglementările în vigoare legate de calitatea și siguranța în exploatare a construcțiilor, precum și existența unor declarații neconforme cu realitatea.

(2) Inspecția de Stat a Apelor poate suspenda certificatul până când comisia de certificare îl analizează și îl anulează. Pe perioada suspendării certificatului toate unitățile subordonate Ministerului Mediului și Gospodării Apelor vor fi informate operativ în vederea luării măsurilor legale ce se impun.

Art. 12. — Lucrările comisiei de certificare sunt conduse de președinte sau, în lipsa acestuia, de vicepreședinte.

Art. 13. — Convocarea comisiei de certificare și ordinea de zi se aprobă de președintele acesteia, la propunerea secretariatului tehnic.

Art. 14. — Propunerile făcute în cadrul comisiei de certificare se aprobă cu votul a două treimi din numărul membrilor comisiei prezenți la ședința de certificare.

Art. 15. — Ședințele comisiei de certificare se pot desfășura numai în prezența a două treimi din numărul membrilor acesteia.

Art. 16. — Hotărârile comisiei de certificare se consemnează în procesul-verbal al ședinței. Procesul-verbal

va fi redactat de secretariatul tehnic și va fi semnat de fiecare membru al comisiei de certificare.

CAPITOLUL V

Criterii de certificare

Art. 17. — (1) Stabilirea domeniilor de certificare se face în funcție de politica de personal, de politica de calitate (în conformitate cu standardele ISO 9000, 9001 și 9002) și de experiența în domeniul pentru care se solicită certificarea. Politica de personal a firmelor ce doresc certificarea în domeniile stabilite de prezentul regulament va consta în stabilirea unui număr optim necesar de specialiști în domeniu (apreciat de comisia de certificare), atestați conform Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, cu modificările ulterioare, pentru complexitatea și tipul activităților ce vor fi realizate.

(2) Politica de calitate se va înscrie în prevederile Legii nr. 10/1995 și pachetului de reglementări ISO 9000.

CAPITOLUL VI

Procedura de certificare

Art. 18. — Dosarul pentru obținerea certificării trebuie să conțină următoarele documente:

- a) cerere-tip;
- b) memoriu de activitate în domeniu, cu exemple de lucrări realizate în domeniul pentru care se solicită certificarea;
- c) lista cuprinzând personalul atestat de Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, curriculum vitae al acestuia, copii de pe atestatele eliberate de Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului experților care reprezintă societatea solicitantă (susținută de acte doveditoare), la cererea secretariatului comisiei de certificare;
- d) actul constitutiv al solicitantului — în copie;
- e) certificatul de înregistrare emis de oficiul registrului comerțului — în copie;
- f) lista cuprinzând personalul de specialitate angajat, însoțită de curriculum vitae al acestuia (copii de pe diploma ce atestă calificarea);
- g) lista cuprinzând utilajele și aparatura de calcul, după caz, din dotare;
- h) recomandări de la asociațiile profesionale din domeniu și de la beneficiarii lucrărilor realizate în domeniul pentru care se solicită certificarea;
- i) recomandare din partea Institutului Național de Hidrologie și Gospodărirea Apelor — S.A. — Laboratorul de hidrogeologie și izotopi de mediu — pentru societățile care proiectează și execută foraje sau realizează studii hidrogeologice.

Art. 19. — Dosarul complet se depune și se înregistrează de solicitant la Inspekția de Stat a Apelor din cadrul Ministerului Mediului și Gospodării Apelor, urmând a fi transmis spre verificare la secretariatul tehnic al comisiei de certificare.

Art. 20. — Comisia de certificare analizează în plen dosarul solicitantului, în prezența acestuia, și în urma interviului cu reprezentantul legal al solicitantului decide admiterea sau respingerea certificatului pentru domeniile solicitate.

Art. 21. — În termen de maximum 60 de zile de la desfășurarea interviului, comisia de certificare va acorda certificatul solicitantului.

Art. 22. — Certificatele sunt valabile un termen de 3 ani de la data emiterii lor, putând fi prelungite la cerere.

Art. 23. — Pentru prelungirea valabilității certificatului se întocmește un dosar care trebuie să conțină:

- a) cerere de solicitare a prelungirii certificatului;
- b) memoriu de activitate al unității certificate privind activitatea din perioada certificată, cu exemple de lucrări;
- c) certificatul deținut anterior — în copie;
- d) recomandări de la beneficiarii lucrărilor prezentate în memoriu;
- e) eventuale modificări referitoare la obiectul de activitate al unității certificate, la structura de personal sau orice alte modificări survenite.

Art. 24. — Prelungirea valabilității certificatului se aprobă de comisia de certificare, pe baza propunerii secretariatului tehnic, care primește și verifică dosarul de solicitare a prelungirii valabilității certificatului, în urma unui nou interviu.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art. 25. — Membrii comisiei de certificare și ai secretariatului tehnic sunt nominalizați prin ordin al ministrului.

Art. 26. — Specialiștii care au responsabilități în domeniul certificării sunt atestați pentru domeniile definite prin prezentul ordin. Exercițarea acestui drept se poate face numai după încetarea activității desfășurate de către aceștia în cadrul Ministerului Mediului și Gospodării Apelor, inclusiv în unitățile sale teritoriale.

Art. 27. — Modelul cererii pentru obținerea certificării este prezentat în anexa nr. 1.

Art. 28. — Modelul certificatului este prezentat în anexa nr. 2.

Art. 29. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul regulament.

ANEXA Nr. 1la regulament

Nr. /

C E R E R E
pentru obținerea certificării

Unitatea, având codul unic de înregistrare nr.
(denumirea)
înregistrată în registrul comerțului la nr., cu sediul în,
str. nr., județul/sectorul, telefon/fax,
reprezentată legal prin director/manager, solicit participarea la verificarea în
vederea eliberării certificatului pentru domeniul (domeniile) de către comisia
de certificare din cadrul Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor.

Anexăm dosarul întocmit în conformitate cu prevederile Regulamentului privind organizarea
activității de certificare a unităților specializate în elaborarea de studii, proiecte, execuție lucrări,
consultanță în domeniul gospodăririi apelor și documentații tehnice pentru obținerea avizelor și
autorizațiilor de gospodărire a apelor, aprobat prin Ordinul ministrului mediului și gospodăririi
apelor nr. 589/2005.

Data

.....
(funcția, numele, prenumele și semnătura)

L.S.

ANEXA Nr. 2la regulament

MINISTERUL MEDIULUI ȘI GOSPODĂRIRII APELOR
Comisia de certificare a unităților specializate în
elaborarea de studii, proiecte, execuție de lucrări,
consultanță în domeniul gospodăririi apelor și
documentații tehnice pentru obținerea avizelor și
autorizațiilor de gospodărire a apelor

C E R T I F I C A T

Cod numeric Ordinul nr. /2005

În conformitate cu prevederile Legii apelor nr. 107/1996, modificată și completată prin
Legea nr. 310/2004, și ale Ordinului ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 589/2005 pentru
aprobarea Regulamentului privind organizarea activității de certificare a unităților specializate în
elaborarea de studii, proiecte, execuție lucrări, consultanță în domeniul gospodăririi apelor și
documentații tehnice pentru obținerea avizelor și autorizațiilor de gospodărire a apelor,

se certifică, având codul unic de înregistrare nr., înregistrat în
registrul comerțului la nr., cu sediul în, pentru efectuarea
de, în baza Cererii și Dosarului nr.

Emis la data de

Valabil până la data de, cu respectarea condițiilor înscrise pe verso.

Președintele comisiei de certificare,

.....

— verso —

Prezentul certificat poate fi utilizat numai de titular.

Cu 60 de zile înainte de expirarea termenului de valabilitate, titularul va solicita reînnoirea
certificatului.

Responsabilitatea pentru corectitudinea și calitatea lucrărilor proiectate și executate revine
în exclusivitate elaboratorului.

Prezentul certificat își pierde valabilitatea în condițiile prevăzute la art. 11 din
Regulamentul privind organizarea activității de certificare a unităților specializate în elaborarea de
studii, proiecte, execuție lucrări, consultanță în domeniul gospodăririi apelor și documentații tehnice
pentru obținerea avizelor și autorizațiilor de gospodărire a apelor, aprobat prin Ordinul ministrului
mediului și gospodăririi apelor nr. 589/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I,
nr. 636 din 20 iulie 2005.

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR

ORDIN
pentru aprobarea Criteriilor de performanță privind structura organizatorică
și dotarea serviciilor voluntare pentru situații de urgență

Având în vedere prevederile art. 15 alin. (4) din Legea nr. 481/2004 privind protecția civilă și ale art. 11 lit. e) din Regulamentul de organizare și funcționare a Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.490/2004,

în temeiul art. 9 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 604/2003, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul administrației și internelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Criteriile de performanță privind structura organizatorică și dotarea serviciilor voluntare pentru situații de urgență, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Autoritățile administrației publice centrale și locale asigură aplicarea criteriilor de performanță aprobate prin prezentul ordin.

Art. 3. — Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și inspectoratele pentru situații de urgență județene

și al municipiului București controlează, în condițiile legii, modul de aplicare a criteriilor de performanță prevăzute în anexa la prezentul ordin.

Art. 4. — (1) Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării.

(2) La data intrării în vigoare a prezentului ordin orice dispoziții contrare își încetează aplicabilitatea.

Ministrul administrației și internelor,

Vasile Blaga

București, 30 iunie 2005.

Nr. 718.

ANEXĂ

CRITERII DE PERFORMANȚĂ

privind structura organizatorică și dotarea serviciilor voluntare pentru situații de urgență

CAPITOLUL I

Criterii generale

Art. 1. — Serviciile voluntare pentru situații de urgență, denumite în continuare *servicii voluntare*, se constituie, potrivit legii, în comune, orașe și municipii, în subordinea consiliilor locale.

Art. 2. — Termenii folosiți în prezenta anexă au următorul înțeles:

a) *sector de competență* — unitatea administrativ-teritorială pe a cărei rază serviciul voluntar își îndeplinește atribuțiile legale;

b) *echipaj/grupă de intervenție* — structură încadrată cu personal voluntar sau/și angajat care deservește o autospecială;

c) *echipă specializată* — structură de intervenție care are în componere minimum 3 persoane, specializată în anumite tipuri de intervenții;

d) *timp mediu de alertare* — intervalul mediu cuprins între momentul alarmării în caz de situație de urgență și

cel al constituirii formației de deplasare în vederea intervenției;

e) *timp de răspuns* — intervalul cuprins între momentul alertării forțelor destinate intervenției și intrarea acestora în acțiune;

f) *capacitate de răspuns* — potențialul forțelor destinate intervenției de a rezolva o situație de urgență.

Art. 3. — (1) Serviciul voluntar își îndeplinește atribuțiile, în condițiile legii, într-un sector de competență stabilit cu acordul inspectoratului pentru situații de urgență județean/al municipiului București.

(2) Teritoriul fiecărui sector de competență trebuie să fie acoperit, din punct de vedere al intervenției, în timpul de răspuns stabilit, cu cel puțin o autospecială de intervenție.

(3) Până la asigurarea dotării la nivelul prevăzut de reglementările în vigoare, consiliile locale încheie în mod obligatoriu contracte sau convenții de intervenție cu consiliile locale limitrofe care au constituite servicii voluntare dotate cu autospeciale de intervenție.

CAPITOLUL II

Criterii privind organizarea serviciilor voluntare

Art. 4. — Constituirea, dimensionarea și dotarea structurilor serviciilor voluntare se fac pe baza următoarelor criterii:

- a) suprafața sectorului de competență;
- b) numărul de locuitori din sectorul de competență;
- c) clasificarea localităților din punct de vedere al riscurilor;
- d) tipurile de riscuri identificate în profil teritorial;
- e) măsurile stabilite în Planul de analiză și acoperire a riscurilor;
- f) căile de comunicații rutiere și gradul de practicabilitate al acestora;
- g) sursele de alimentare cu apă pentru stingerea incendiilor.

Art. 5. — Serviciul voluntar este condus de un șef, profesionist în domeniu, și are în structură:

- a) un compartiment sau specialiști pentru prevenire;
- b) una sau mai multe formații de intervenție, salvare și prim ajutor, denumite în continuare *formații de intervenție*, după caz;
- c) ateliere de reparații și întreținere, după caz.

Art. 6. — Compartimentul/specialiștii pentru prevenire are/au ca principală atribuție prevenirea riscurilor producerii unor situații de urgență, prin activități de îndrumare și control.

Art. 7. — (1) Formația de intervenție este o structură specializată, constituită în vederea limitării și înlăturării urmărilor situațiilor de urgență.

(2) Formația de intervenție are în componere minimum un echipaj/o grupă de intervenție și 2—4 echipe specializate.

(3) Echipajele/grupele de intervenție specializate se organizează în funcție de specialitatea pe care o au, precum și în raport cu categoriile și tipurile de autospeciale și utilaje folosite pentru îndeplinirea atribuțiilor.

(4) Echipele specializate sunt constituite în funcție de tipurile de riscuri identificate în sectorul de competență, pe următoarele domenii principale: transmisiuni-alarmare, cercetare-căutare, deblocare-salvare, sanitar-veterinar, evacuare, protecție NBC, suport logistic.

(5) Dotarea echipajelor/grupelor de intervenție și echipelor specializate este prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 8. — Atelierele de reparații și întreținere sunt compartimente tehnice destinate întreținerii și executării lucrărilor de reparații curente la mijloacele tehnice din dotare.

CAPITOLUL III

Criterii operaționale

Art. 9. — (1) La amplasarea în teritoriu a formațiilor de intervenție se ține seama de următoarele criterii operaționale:

a) timpul mediu de alertare: 5—10 minute, în funcție de anotimp și de ora din zi sau din noapte la care s-a produs situația de urgență;

b) timpul de răspuns;

c) raza medie a sectorului de competență: 5—10 km;

d) viteza medie de deplasare a autospeciialelor de intervenție: 50 km/h.

(2) Timpul maxim de răspuns:

a) la obiectivele care prezintă risc ridicat: 10 minute;

b) în cel mai îndepărtat punct din sectorul de competență stabilit: 30 de minute;

c) în celelalte localități cu care s-au încheiat contracte sau convenții de intervenție: 45 de minute.

(3) Criteriile operaționale prevăzute la alin. (1) se corelează, după caz, cu criteriul complementarității dat de existența în sectorul de competență a serviciilor private pentru situații de urgență.

(4) Derularea intervenției se face gradual, după caz, astfel:

a) alarmarea serviciului voluntar, concomitent cu anunțarea/alertarea structurilor profesionale de intervenție ale inspectoratului pentru situații de urgență județean sau al municipiului București, precum și a serviciului privat/voluntar cu care s-a încheiat un contract/o convenție de intervenție;

b) intervenția propriu-zisă efectuată de serviciile voluntare;

c) sprijinul acordat intervenției (în tehnică și personal specializat) de către serviciul privat/voluntar cu care s-a încheiat un contract/o convenție de intervenție;

d) sprijinul acordat intervenției (în tehnică și personal specializat) de către structurile profesionale.

(5) Serviciul de urgență voluntar solicită în sprijin intervenția serviciilor de urgență private și a celor voluntare cu care a încheiat contracte/convenții de intervenție sau, după caz, a serviciilor de urgență profesionale, ori de câte ori amploarea situației de urgență depășește capacitatea de răspuns a acestuia.

Art. 10. — Pentru asigurarea permanentă a intervenției conducătorul/conducătorii autospeciialei/autospeciialelor de intervenție sau mecanicul de motopompă efectuează serviciul în ture, conform regulamentului propriu de organizare și funcționare.

CAPITOLUL IV

Clasificarea serviciilor voluntare

Art. 11. — (1) Serviciile voluntare se clasifică în funcție de numărul de locuitori, precum și de numărul și de dotarea echipajelor/grupelor de intervenție cu autospeciale sau cu alte mijloace de intervenție, astfel:

a) serviciu de categoria I — având numai compartiment sau specialiști de prevenire și/sau echipe specializate de intervenție, indiferent de numărul de locuitori;

b) serviciu de categoria a II-a — având numai echipaje/grupe de intervenție care încadrează autospeciale și/sau utilaje mobile de intervenție, altele decât cele pentru

lucrul cu apă și spumă, în funcție de riscul existent, indiferent de numărul de locuitori;

c) serviciu de categoria a III-a — având cel puțin un echipaj/o grupă de intervenție la motopompă sau la alt utilaj mobil pentru lucrul cu apă și spumă, în localitățile cu maximum 500 de locuitori;

d) serviciu de categoria a IV-a — având un echipaj/o grupă de intervenție la o autospecială pentru lucrul cu apă și spumă, în localitățile cu o populație cuprinsă între 501—10.000 de locuitori;

e) serviciu de categoria a V-a — având două sau mai multe echipaje/grupe de intervenție la două sau mai multe autospeciale pentru lucrul cu apă și spumă, în localitățile cu peste 10.000 de locuitori.

(2) Serviciile prevăzute la alin. (1) lit. b)—e) au în compunere în mod obligatoriu și un compartiment sau specialiști de prevenire, după caz.

CAPITOLUL V

Criterii privind încadrarea cu personal

Art. 12. — (1) Serviciul voluntar se încadrează cu personal angajat și/sau cu personal voluntar.

(2) Personalul angajat și cel voluntar trebuie să corespundă cerințelor de pregătire fizică și psihică și să aibă aptitudinile necesare în vederea îndeplinirii atribuțiilor.

(3) În serviciul voluntar, funcțiile de șef serviciu și conducător autospeciale/mecanic de motopompă se încadrează în mod obligatoriu cu personal angajat.

(4) La încadrare și anual personalul serviciului voluntar este supus controlului medical, în condițiile legii.

(5) Personalul angajat trebuie să aibă calificarea și atestarea necesare, conform reglementărilor în vigoare.

Art. 13. — Numărul specialiștilor (personalului compartimentului) pentru activitatea de prevenire se stabilește astfel:

a) pentru instituțiile publice și operatorii economici din subordinea consiliilor locale, un specialist;

b) în mediul rural, pentru 200 de gospodării cetățenești, un specialist;

c) în mediul urban, pentru 500—1.000 de locuințe individuale sau gospodării, un specialist.

Art. 14. — Echipajele/grupele de intervenție specializate se încadrează cu personal stabilit conform prevederilor instrucțiunilor și cărților tehnice de utilizare a utilajelor și autospecialelor de intervenție.

CAPITOLUL VI

Criterii privind dotarea serviciilor voluntare

Art. 15. — Pentru realizarea și menținerea unei capacități de răspuns optime, dotarea serviciului voluntar trebuie să asigure:

a) acoperirea riscurilor potențiale din sectorul de competență, atât din punct de vedere preventiv, cât și din punct de vedere operațional;

b) executarea oportună a misiunilor și operațiunilor specifice;

c) corelarea performanțelor tehnice ale mijloacelor de intervenție cu specificul și gradul de dificultate ale situației de urgență, în vederea exploatării cu eficiență maximă a acestora;

d) crearea condițiilor necesare pentru pregătirea și antrenamentul personalului.

Art. 16. — (1) Sediile și utilitățile necesare serviciilor voluntare, precum și spațiile adecvate pentru pregătirea de specialitate a personalului, gararea, adăpostirea și întreținerea mijloacelor tehnice, depozitarea materialelor sunt puse la dispoziție de consiliile locale, în condițiile legii.

(2) Spațiile prevăzute la alin. (1) se dotează cu telefon și mijloace de alarmare și alertare, instalații utilitare, mijloace de pregătire, cu materiale de birotică și de acordare a primului ajutor medical.

(3) În funcție de necesități, dotarea se completează cu alte categorii de bunuri materiale utile îndeplinirii atribuțiilor serviciului.

(4) Personalul serviciilor voluntare se antrenează, după caz:

a) în poligoanele de antrenament proprii, dotate cu aparate, utilaje, aparatură și echipamente specifice intervenției în situații de urgență, inclusiv pentru concursurile profesionale;

b) în poligoanele de antrenament ale inspectoratelor pentru situații de urgență județene/al municipiului București sau ale serviciilor private, în baza unor protocoale.

(5) Întreținerea și repararea autospecialelor și utilajelor serviciilor voluntare se fac, după caz, în ateliere proprii dotate cu utilaje și scule adecvate lucrărilor executate sau de către alte persoane fizice ori juridice atestate, conform legii, pentru activitățile respective.

Art. 17. — Criteriile specifice care stau la baza dotării cu mijloace tehnice și materiale a serviciilor voluntare pentru situații de urgență sunt prezentate în anexa nr. 2.

Art. 18. — Documentele de organizare, desfășurare și conducere a activității serviciului voluntar pentru situații de urgență sunt prezentate în anexa nr. 3.

Art. 19. — (1) Serviciile voluntare își desfășoară activitatea pe baza regulamentului de organizare și funcționare, aprobat de consiliul local, cu avizul inspectoratului pentru situații de urgență județean/al municipiului București.

(2) Structura-cadru a regulamentului de organizare și funcționare a serviciului voluntar pentru situații de urgență este prevăzută în anexa nr. 4.

Art. 20. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezentele criterii de performanță.

ANEXA Nr. 1
la criteriile de performanță

D O T A R E A

echipajelor/grupelor și echipelor specializate de intervenție, în funcție de specialitate

1. Echipaje/grupe de intervenție

Nr. crt.	Tipul echipajului/grupeii de intervenție în funcție de specialitate	Dotarea
1.	Salvare și prim ajutor	— ambulanță
2.	Stingerea incendiilor cu apă și spumă	— autospecială de lucru cu apă și spumă, motopompă sau utilaj mobil
3.	Stingerea incendiilor cu pulberi și gaze	— autospecială de lucru cu pulberi și gaze
4.	Intervenție la înălțime	— autoscară
5.	Intervenție la inundație și/sau înec	— barcă pneumatică de salvare
6.	Descarcerare	— autospecială de descarcerare
7.	Decontaminare și protecție NBC	— autospecială sau utilaj
8.	Suport logistic al intervențiilor	— autocamion, tractor, remorcă auto sau alt utilaj
9.	Cercetare-căutare	— autoturism

NOTĂ:

Fiecare autospecială sau utilaj are în dotare aparatură, echipament și complete de protecție, mijloace de transmisiuni, accesorii, substanțe și alte materiale specifice, conform cărților tehnice și instrucțiunilor de exploatare.

2. Echipe specializate

Dotarea echipelor specializate cu mijloace inițiale, aparatură, echipament și complete de protecție, mijloace de transmisiuni, accesorii, substanțe și alte materiale specifice se face conform normelor de înzestrare și dotare elaborate de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență.

ANEXA Nr. 2
la criteriile de performanță

C R I T E R I I S P E C I F I C E

care stau la baza dotării cu mijloace tehnice și materiale a serviciilor voluntare pentru situații de urgență

Nr. crt.	Categoriile de mijloace tehnice	Criteriile specifice
1.	Autospeciale și utilaje de intervenție	— natura și volumul operațiunilor de intervenție — caracteristicile și performanțele tehnico-tactice ale autospeciialelor și utilajelor — duratele normale de exploatare a autospeciialelor și utilajelor
2.	Echipament și mijloace de protecție	— natura și pericolozitatea specifică a operațiunilor de intervenție — efectele negative ale agenților dinamici, termici, electromagnetici și biologici specifici evenimentelor periculoase potențiale — numărul de persoane care participă la operațiuni — durată normală de folosință a echipamentului
3.	Aparatură de transmisiuni și informatică	— mărimea și particularitățile sectorului de competență din punct de vedere al comunicațiilor — numărul de formații, echipaje/grupe și echipe, precum și efectivele acestora — numărul de personal cu atribuții de conducere
4.	Substanțe necesare intervenției	— numărul și caracteristicile tehnice ale autospeciialelor — frecvența și numărul intervențiilor, precum și consumul estimat de substanțe
5.	Mijloace de transport	— numărul de utilaje ce trebuie tractate — efectivele și materialele ce trebuie transportate — normele de alocare la drepturi — durată normală de exploatare

DOCUMENTELE

de organizare, desfășurare și conducere a activității serviciului voluntar pentru situații de urgență**I. Dosarul privind organizarea și înzestrarea serviciului voluntar pentru situații de urgență**

I.1. Hotărârea consiliului local de înființare, organigrama și numărul de personal ale serviciului voluntar

I.2. Contractele de voluntariat încheiate între consiliul local și voluntari

I.3. Contractele de intervenție

I.4. Tabel nominal cu personalul, în funcție de structurile din care acesta face parte, și modul de înștiințare

I.5. Tabel cu necesarul de tehnică, aparatură și materiale, în funcție de structura serviciului voluntar

I.6. Tabel cu materialele și tehnica existente în dotare

I.7. Evidența referatelor prin care se solicită completarea dotării cu tehnică, aparatură și materiale a serviciului voluntar, întocmite de șeful serviciului

I.8. Schema legăturilor de comunicații ale forțelor ce acționează în cazul situațiilor de urgență

II. Regulamentul de organizare și funcționare a serviciului voluntar pentru situații de urgență**III. Dosar privind intervenția serviciului voluntar**

III.1. Planuri de intervenție (de răspuns) în funcție de riscurile identificate în sectorul de competență

III.2. Planuri de cooperare

III.3. Planul de evacuare în caz de urgență

III.4. Planurile sau schițele localităților din sectorul de competență pe care sunt marcate zonele locuite, amplasarea agenților economici și instituțiilor, sursele de alimentare cu apă, zonele greu accesibile și vulnerabile la riscuri

III.5. Planul de analiză și acoperire a riscurilor

IV. Dosar privind pregătirea personalului

IV.1. Planul de pregătire profesională anuală și lunară, pe teme și exerciții

IV.2. Registrul de evidență a participării la pregătirea profesională și calificativele obținute

IV.3. Planificarea exercițiilor și aplicațiilor

V. Dosar operativ

V.1. Registrul cu note de anunțare și de evidență a intervențiilor

V.2. Organizarea intervenției pe ture de serviciu

V.3. Raportul de intervenție

VI. Registrul istoric al serviciului voluntar pentru situații de urgență**VII. Registrul de control****VIII. Programul de măsuri în vederea acordării asistenței pentru prevenirea situațiilor de urgență la gospodăriile populației**

VIII.1. Graficul controalelor la gospodăriile populației

VIII.2. Carnetele cu constatările rezultate din controale

IX. Dosar tehnic

IX.1. Planul de asistență la autospecialele și utilajele de intervenție

IX.2. Dosarul tehnic al mijloacelor de înștiințare-alarmare

STRUCTURA-CADRU

a regulamentului de organizare și funcționare a serviciului voluntar pentru situații de urgență

CAPITOLUL 1

Dispoziții generale

- hotărârea consiliului local de constituire a serviciului voluntar;
- prezentarea succintă a activității serviciului voluntar în funcție de tipurile de risc gestionate;
- alte date de interes general.

CAPITOLUL 2

Organizarea și atribuțiile serviciului voluntar

- conducerea și structura organizatorică;

- relațiile dintre structurile serviciului voluntar:
 - ierarhice;
 - funcționale;
- organizarea pe ture a serviciului voluntar;
- atribuțiile serviciului voluntar:
 - atribuțiile compartimentului/specialiștilor de prevenire;
 - atribuțiile formațiilor de intervenție:
 - atribuțiile echipajelor/grupelor de intervenție;
 - atribuțiile echipelor specializate;
- atribuțiile atelierului.

CAPITOLUL 3

Atribuțiile personalului din structura serviciului voluntar

- atribuțiile șefului de serviciu;
- atribuțiile șefului de compartiment/specialistului de prevenire;
- atribuțiile șefului formației de intervenție;
- atribuțiile șefului echipajului/grupeii de intervenție;
- atribuțiile șefului echipei specializate;
- atribuțiile conducătorilor autospecialelor de intervenție;
- atribuțiile mecanicului de utilaj;
- atribuțiile membrilor echipajelor/grupelor de intervenție și echipelor specializate.

CAPITOLUL 4

Coordonarea, controlul și îndrumarea serviciului voluntar

- relațiile de coordonare;
- relațiile de control;
- relațiile de cooperare;
- relațiile de îndrumare.

CAPITOLUL 5

Gestionarea patrimoniului serviciului voluntar

- modul de finanțare, dotare, exploatare, întreținere, evidență și control al patrimoniului.

CAPITOLUL 6

Pregătirea personalului serviciului voluntar

- stabilirea modului de pregătire de specialitate și fizică a personalului;
- participarea la cursuri de calificare și atestare;
- participarea la concursurile profesionale.

CAPITOLUL 7

Dispoziții finale

- dispoziții privind obligativitatea cunoașterii și aplicării prevederilor regulamentului de către personalul serviciului voluntar;
- dispoziții privind intrarea în vigoare a regulamentului.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

REGULAMENT**pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 4/2005 privind regimul valutar și a Normei Băncii Naționale a României nr. 5/2005 privind autorizarea operațiunilor valutare**

În baza art. 10 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004,

Banca Națională a României emite prezentul regulament.

Art. I. — Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 4/2005 privind regimul valutar, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 297 din 8 aprilie 2005, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Alineatul (4) al articolului 5 se abrogă.**

2. **După litera h) din anexa nr. 2 „Categorii de rezidenți care pot efectua operațiuni în valută” se introduce litera i) cu următorul cuprins:**

„i) persoane juridice și alte entități, pentru plăți efectuate către furnizorii și subfurnizorii de bunuri și servicii pentru produsele și serviciile exportate.”

Art. II. — Norma Băncii Naționale a României nr. 5/2005 privind autorizarea operațiunilor valutare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 297 din 8 aprilie 2005, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Litera b) a alineatului (1) al articolului 1 se abrogă.**

2. **După alineatul (1) al articolului 1 se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:**

„(1¹) Operațiunile prevăzute la alin. (1) sunt supuse autorizării, inclusiv dacă sunt efectuate prin conturi deschise

de rezidenți în străinătate la instituții de credit și la alte instituții asimilate acestora.”

3. **Litera b) a alineatului (2) al articolului 1 se abrogă.**

4. **Alineatul (3) al articolului 1 va avea următorul cuprins:**

„(3) Operațiunile valutare de capital prevăzute la alin. (1) vor fi liberalizate până la data de 1 septembrie 2006.”

5. **Articolul 3 va avea următorul cuprins:**

„Art. 3. — În vederea autorizării operațiunilor valutare prevăzute la art. 1 alin. (1), solicitanții vor depune la registratura Băncii Naționale a României sau vor transmite prin corespondență o cerere de autorizare, în care se va specifica, după caz, instituția de credit rezidentă prin care urmează să se efectueze operațiunea respectivă, precum și instituția de credit nerezidentă și codurile conturilor din/în care se va face transferul și care va fi însoțită de documentația corespunzătoare (conform anexei nr. 1 la normă): D1—D2 și D9. În cazul persoanelor juridice și al altor entități, cererea de autorizare va fi semnată de persoane împuternicite prin actul constitutiv să le reprezinte sau de persoane care pot dovedi cu acte că au fost

mandatate în mod expres să le reprezinte în relația cu Banca Națională a României.“

6. Capitolul II „Autorizarea operațiunilor cu instrumente financiare tranzacționate în mod curent pe piața monetară“ și capitolul III „Autorizarea operațiunilor în conturi curente și în conturi de depozit în valută și în moneda națională (leu) deschise de rezidenți în străinătate, la instituții de credit și la alte instituții

asimilate acestora“, respectiv articolele 4, 5 și 6, se abrogă.

7. Articolul 13 va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — Anexa nr. 1 face parte integrantă din prezenta normă.“

8. Pozițiile D3—D8 din anexa nr. 1 „Lista documentelor necesare obținerii autorizației Băncii Naționale a României“ se abrogă.

9. Anexa nr. 2 se abrogă.

Governatorul Băncii Naționale a României,
Mugur Isărescu

București, 14 iulie 2005.
Nr. 6.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

C I R C U L A R Ă

privind adresele paginilor Reuters și Bloomberg în care se comunică ratele de dobândă BUBID, EURIBOR și LIBOR

Având în vedere prevederile art. I lit. B pct. 8 (140¹) și ale art. I lit. C pct. 2 (9¹¹) din Hotărârea Guvernului nr. 610/2005 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004,

în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

Banca Națională a României emite prezenta circulară.

Art. 1. — Pentru rata dobânzii de referință BUBID la o lună se va utiliza informația existentă în pagina de contribuție a Băncii Naționale a României din sistemele Reuters (<RBOR>) și Bloomberg (BUBR1M Index <GO>), publicată în prima zi bancară a fiecărei luni, după ora 11,00, ora României.

Art. 2. — Pentru rata dobânzii de referință EURIBOR la o lună, comunicată prin sistemele de difuzare a informației Reuters și Bloomberg, se va utiliza informația existentă la adresele de mai jos, publicată în prima zi bancară a fiecărei luni, după ora 11,00, ora Bruxelles/ora 12,00, ora României:

- pentru Reuters: <EURIBOR=>;
- pentru Bloomberg: EUR001M Index <GO>.

Art. 3. — Pentru ratele dobânzii de referință LIBOR la o lună, comunicate prin sistemele de difuzare a informației Reuters și Bloomberg, se va utiliza informația existentă la adresele de mai jos, publicată în prima zi bancară a fiecărei luni, după ora 11,00, ora Londrei/ora 13,00, ora României:

— pentru Reuters: <USDLIBOR>, <GBPLIBOR>, <CHFLIBOR>, <CADLIBOR>, <AUDLIBOR>, <JPYLIBOR>, <DKKLIBOR>;

— pentru Bloomberg: BBAM1 <GO>.

Art. 4. — În cazul în care prima zi bancară din lună pe piața financiară din România este zi nebanară pe piețele financiare internaționale, se vor utiliza ratele de dobândă din ultima zi bancară pe piețele internaționale.

Governatorul Băncii Naționale a României,
Mugur Isărescu

București, 14 iulie 2005.
Nr. 25.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“

5 948368 044746